

Ved 1. Behandling i Folketinget anbefaledes Lovforslaget til hurtig Behandling af Ordførerne for Socialdemokraterne (Andreasen) og Venstre (Mertin Hansen), medens de Konserveratives Ordfører (Pitzner) vel stillede sig velvillig til Lovforslaget, men dog ønskede det gjort til Genstand for Udvalgsbehandling, og endelig udtalte de Radikales Ordfører (Zahle), at hans Parti i Konsekvens af dets tidligere Stilling til Landmandsbanksagen stillede sig tvivlende overfor Rigtigheden af at forlænge Statsgarantien. Paa Foranledning af Zahle udtalte Ministeren, at Lovens Ordlyd, at Staten overtager Garanti „med bindende Virkning indtil 1. April 1928“, betyder, at Garantien og enhver Statsforpligtelse helt bortfalder til dette Tidspunkt, uden Hensyn til, om en Forpligtelse for Banken er stiftet forinden. Dette sidste fandt Udtryk i et af Udvalgets Flertal stillet Ændringsforslag til 2. Behandling om efter Ordet „overtager“ at indsætte et Komma, som ikke fandtes i det forelagte Forslag.

Udvalget delte sig i et Flertal og to Mindretal, men hele Udvalget udtalte, at det var enig om, „at Landmandsbanken ikke ud i en længere Fremtid kan fortsætte med Statsgaranti som Grundlag, hvorfor der ogsaa er Enighed om, at Arbejdet for at sikre Bankens Fremtid maa paabegyndes i den Tid, som nu forestaar. Hele Udvalget har derfor opfordret Ministeren til at lade paabegynde en indgaaende Undersøgelse af alle Bankens Forhold samt Forberedelse af Forslag til en Nyordning, under hvilken Banken kan fortsætte sin Virksomhed, naar Statsgarantien bortfalder. — Ministeren har erklæret sig indforstaaet hermed og er enig med Udvalget i, at der snarest muligt optages et saadant Arbejde med Bistand af Rigsdagens Landmandsbankudvalg, Repræsentanter for Nationalbanken og de private Banker samt Erhvervslivet. — Det er oplyst for Udvalget, at Ministeren overvejer, hvorledes Staten kan opretholde Indseende med Bankens Forhold, og han har erklæret sig villig til ikke at iværksætte en Ordning i saa Henseende før efter Samraad med Rigsdagens Landmandsbankudvalg“.

Flertallet (Socialdemokraterne, Venstre og af de Konserverative Pitzner) stillede Forslag om at begrænse Tidsfristen for Statsgarantien, som efter Ministerens Forslag var 1. April 1933, til 1. April 1932 og om at indsætte den ovenfor gengivne Bestemmelse i Loven om Forberedelse af et Forslag til Afvikling af Garantien. De to øvrige konservative Udvalgsmedlemmer, Lange og Pürschel, udtalte i Betænkningen, at de „maa af Hensyn til de øvrige private Banker og de til disse knyttede for Samfundet særdeles vigtige Erhvervsinteresser anse det for meget ønskeligt, at Statsgarantien ikke forlænges og Udsigterne for en Nyordning